

[Udenrigsministeren.]

ningen om vore handlinger må vi dog overveje, hvilke virkninger de har, og disse virkninger vil i høj grad være afhængige af Storbritanniens reaktion over for vore handlinger, ligesom de vil være afhængige af fællesmarkedets reaktion over for vore handlinger, og det er denne overvejelse, der har ført os i socialdemokratiet, i det radikale venstre og i regeringen til at mene, at sådan som situationen ligger, ville vi sætte mere på spil ved at bryde med EFTA, end vi ville opnå ved at tilslutte os fællesmarkedet. Det er her, den egentlige uoverensstemmelse i synspunkter ligger imellem det ærede medlem hr. Per Federspiel og regeringen. Vor opfattelse og målsætning er vi enige om; vejen er vi ikke enige om, idet vi mener, at indtil vi når derhen, skal vi stå i EFTA, mens venstre mener, vi skal stå hos de seks. Det ulykkelige er, at vi er tvunget til dette valg, at vi er tvunget til at placere os det ene eller det andet sted — eller måske helt udenfor, hvad der er endnu værre — hvilket betyder, at vi under alle omstændigheder kommer til at lide et økonomisk tab i kraft af selve opspaltningen i de to markedsdannelse. Det er det, det gælder om at undgå.

Jeg må lige sige til det ærede medlem hr. Poul Møllers bemærkninger om, at der må kunne forhandles og handles med hensyn til todsatserne, at det er naturligvis noget, vi i høj grad har overvejet i udenrigsministeriet, hvilke muligheder der foreligger på dette område; men jeg vil bede det ærede medlem huske på, når det ærede medlem nævner biltolden, at det er helt oplagt, at hvis vi handlede med fællesmarkedet på biltoldområdet, ville EFTA-landenes interesse i at give os indrømmelser på andre områder aftage ganske betydeligt, for så betød det, at den reelle præference, som den britiske og svenske automobilindustri opnår på det danske marked, dermed ville ophøre. Derfor er sagen betydelig mere kompliceret, end man umiddelbart forestiller sig.

Jeg må konkludere mine betragtninger derhen, at selv om der er nuancer, som det ærede medlem hr. Per Federspiel sagde, i vore opfattelser, så er vi fælles om målsætningen, og vi ser ikke i regeringen, at der er noget som helst grundlag for at ændre det mandat, hvorpå vi hidtil har ført vore forhandlinger. Vi er, det vil jeg gerne gentage, af den opfattelse, at mandatet har været vidt nok. Skulle det vise sig ikke at være det, vil vi naturligvis bede folketinget om at få det udvidet.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen: Det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde et ikke særlig vellykket forsøg på at få bygget bro mellem partiets standpunkter her og industriens standpunkter; det skal jeg lade ligge. Til gengæld var den måde, hvorpå det ærede medlem hr. Axel Kristensen på sit partis vegne skarpt tog afstand fra de ledende industrifolks og Industrirådets standpunkt, velgørende klar.

Så mangler jeg kun at spørge det ærede medlem, om det gælder — jeg vil ikke sige, om det gælder, for selvfølgelig gælder det — men at få bekræftet, om det også gælder handelens standpunkt. Jeg tænker på det citat fra Aktuelt, jeg var inde på i formiddag, og som jeg beder om tilladelse til at læse ganske kort. Da spørgsmålet blev stillet om muligheden for at gå ind i fællesmarkedet uden England, sagde grosserer Saugman som formand for Grosserer-Societetet:

„Efter mit skøn er det alt for risikabelt at gå ind i fællesmarkedet uden Storbritannien. Endvidere synes jeg, det er et uhyre kedeligt tidspunkt, at venstre og de konservative begynder på den tale, nu vi lige forhandler om en betydningsfuld baconaftale med Storbritannien. Jeg er overbevist om, at det må være muligt at få Erik Eriksen til at ændre standpunkt. Det ville være helt utroligt, hvis han ikke gjorde det.“